Den Europæiske Unions

Tidende

L 55

62. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

25. februar 2019

Indhold

II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

FORORDNINGER

★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/320 af 12. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU for så vidt angår anvendelsen af de væsentlige krav, der er nævnt i artikel 3, stk. 3, litra g), i nævnte direktiv, for at sikre lokaliseringsoplysninger om den kaldende part i alarmkommunikationer fra mobiludstyr** 1

★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/321 af 18. februar 2019 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2017/1232** 4

AFGØRELSER

★ **Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/322 af 31. januar 2019 om delegation af beføjelsen til at vedtage afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret (ECB/2019/4)** 7

★ **Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/323 af 12. februar 2019 om udpegning af ledere af arbejdsenheder til at vedtage delegerede afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret (ECB/2019/5)** 16

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2019/320

af 12. december 2018

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU for så vidt angår anvendelsen af de væsentlige krav, der er nævnt i artikel 3, stk. 3, litra g), i nævnte direktiv, for at sikre lokaliseringsoplysninger om den kaldende part i alarmkommunikationer fra mobiludstyr

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF ([1]), særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Som anført i betragtning 14 i direktiv 2014/53/EU kan radioudstyr tjene som middel til at give adgang til alarmtjenester og bør derfor i relevante tilfælde konstrueres til at understøtte de funktioner, der er nødvendige for at få adgang til sådanne tjenester.

(2) Det system, der er oprettet under Galileo-programmet på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1285/2013 ([2]), er et globalt satellitnavigationssystem (»GNSS«), som ejes og kontrolleres fuldt ud af Unionen, hvilket giver en særdeles nøjagtig positionsbestemmelsestjeneste under civil kontrol. Galileo-systemet kan anvendes i kombination med andre GNSS'er.

(3) Rumstrategien for Europa ([3]) blev vedtaget i 2016 og indeholder foranstaltninger, der indebærer anvendelse af Galileos positionsbestemmelses- og navigationstjenester i mobiltelefoner.

(4) Rådet udtrykte i sine konklusioner af 5. december 2017 ([4]) sin opbakning til udviklingen af et stærkt downstreammarked for rumbaserede applikationer og tjenester, og understregede, at der bør træffes passende foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige, hvor det er relevant, med henblik på at udstyr, der sælges i Unionen, skal være fuldt kompatibelt med Galileo-systemet, og på at tilskynde til at indføre enheder, der er Galileo-og Egnos-klare, på det globale marked.

(5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF ([5]) indeholder bestemmelser om indførelse af det fælleseuropæiske alarmnummer (»112«) i hele Unionen og forpligter medlemsstaterne til at sikre, at virksomheder, der over for slutbrugere udbyder en elektronisk kommunikationstjeneste med mulighed for at foretage opkald til et eller flere numre i den nationale nummereringsplan stille lokaliseringsdata til rådighed for myndigheder, der håndterer alarmopkald som minimum til det fælleseuropæiske alarmnummer »112«.

([1]) EUT L 153 af 22.5.2014, s. 62.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1285/2013 af 11. december 2013 om etablering og drift af de europæiske satellitbaserede navigationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 1).

([3]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En rumstrategi for Europa (COM(2016) 705 final).

([4]) Rådets konklusioner af 5. december 2017 om midtvejsevalueringen af Galileo- og EGNOS-programmerne og Det Europæiske GNSS-agenturs udførelse af sine opgaver (15435/17).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51).

(6) Håndholdte mobiltelefoner med avanceret databehandlingskapacitet (i det følgende benævnt »mobiludstyr«) er den kategori af radioudstyr, der anvendes mest i Unionen til at foretage opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer »112«.

(7) Graden af nøjagtighed, hvad angår lokaliseringen af radioudstyret med adgang til alarmtjenester, spiller en nøglerolle med hensyn til at sikre, at den krævede adgang til disse tjenester er effektiv. I øjeblikket foretages opkaldslokalisering af alarmopkald fra mobiludstyr ved hjælp af celle-ID på grundlag af dækningsområdet for den sendemast, der betjener mobiltelefonen. En sendemasts dækningsområde varierer fra 100 meter op til adskillige kilometer. Under visse omstændigheder, navnlig i bjergegne, storbyer og større bygninger, kan dette føre til væsentlige fejl ved opkaldslokalisering af alarmopkald.

(8) Identificering baseret på celle-ID suppleret med wi-fi- og GNSS-data giver mulighed for langt mere nøjagtig opkaldslokalisering og hurtigere og mere effektive redningsaktioner samt ressourceoptimering.

(9) Metoder til opkaldslokalisering baseret på GNSS-positionsbestemmelse er allerede blevet udbredt i otte medlemsstater og i enkelte tredjelande.

(10) For så vidt angår 112-baserede køretøjsmonterede eCall-systemer, kræves det allerede nu i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/758 ([6]), at modtagerne i disse systemer skal være kompatible med positioneringstjenesterne fra Galileo- og Egnossystemerne.

(11) Af de grunde, der er anført, bør mobiludstyr også henhøre under den kategori af radioudstyr, som understøtter visse faciliteter, der sikrer adgang til alarmtjenester, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, litra g), i direktiv 2014/53/EU. Nyt mobiludstyr bør kunne give adgang til wi-fi- og GNSS-baseret opkaldslokalisering ved alarmopkald, og funktionen til positionsbestemmelse bør være kompatibel og interoperabel med tjenester, der leveres af Galileo-programmet.

(12) Direktiv 2014/53/EU er begrænset til kun at fastlægge de væsentligste krav. Med henblik på at gøre det lettere at vurdere overensstemmelsen med disse krav fastsættes der deri bestemmelser om en formodning om overensstemmelse for radioudstyr, som er i overensstemmelse med de frivillige harmoniserede standarder, der er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 ([7]), når der skal fastsættes detaljerede tekniske specifikationer af disse krav.

(13) Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (CENELEC) og Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation (ETSI) er blevet bedt om til støtte for gennemførelsen af artikel 3 i direktiv 2014/53/EU at udarbejde harmoniserede standarder for radioudstyr (M/536) ([8]).

(14) De erhvervsdrivende bør gives tilstrækkelig tid til at foretage de nødvendige tilpasninger af det mobiludstyr, de agter at markedsføre. Intet i denne forordning bør fortolkes således, at den forhindrer de erhvervsdrivende i at overholde den fra datoen for dens ikrafttræden.

(15) Kommissionen har afholdt relevante høringer, bl.a. på ekspertniveau, under det forberedende arbejde i forbindelse med de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, og har hørt Ekspertgruppen vedrørende Europæisk Rumpolitik på dennes møder den 14. november 2017 og 14. marts 2018 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. De væsentligste krav, der er anført i artikel 3, stk. 3, litra g), i direktiv 2014/53/EU, gælder for håndholdte mobiltelefoner med funktioner svarende til en computers for så vidt angår evne til at behandle og opbevare data.

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/758 af 29. april 2015 om typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall-system, der er baseret på 112-tjenesten, og om ændring af direktiv 2007/46/EF (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 77).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

([8]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2015) 5376 final af 4. august 2015 om en anmodning om standardisering til Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering og Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation vedrørende radioudstyr til støtte af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU.

2. Overensstemmelse med stk. 1 skal sikres gennem tekniske løsninger med henblik på at modtage og behandle lokaliseringsdata fra wi-fi-signaler og data fra globale satellitnavigationssystemer, der som minimum er kompatible og interoperable med Galileo-systemet, som omhandlet i forordning (EU) nr. 1285/2013, og at give adgang til sådanne data i forbindelse med alarmopkald.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 17. marts 2022.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2019/321

af 18. februar 2019

om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2017/1232

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen ([1]), særlig artikel 57, stk. 4, og artikel 58, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur (»KN«), der er knyttet som bilag til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([2]), bør der vedtages bestemmelser vedrørende tariferingen af visse varer.

(2) En artikel bestående af kuglegrafitstøbejern (SG-jern, EN-GJS-500-7) blev ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1232 ([3]) tariferet under KN-kode 7325 99 10 som en vare af deformerbart støbejern.

(3) Tariferingen i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1232 var baseret på de forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur til KN-kode 7307 19 10, hvori deformerbart støbejern defineres, og ifølge disse bemærkninger omfattede udtrykket »deformerbart« kuglegrafitstøbejern.

(4) I de forenede sager C-397/17 og C-398/17, *Profit Europe* ([4]), fastslog Domstolen, at støbte rørfittings af kuglegrafitstøbejern skal tariferes under underpos. 7307 19 90.

(5) Domstolen baserede sin afgørelse på, at kuglegrafitstøbejern adskiller sig fra deformerbart støbejern for så vidt angår sammensætning og produktionsmetode, og at selv om kuglegrafitstøbejern har egenskaber, der ligner deformerbart støbejerns egenskaber (EN-GJM), udgør det alligevel en særskilt kategori i tariferingen af støbejern (EN-GJS).

(6) Domstolen konkluderede, at det i denne henseende må konstateres, at de nævnte forklarende bemærkninger, for så vidt som de anfører, at udtrykket »deformerbart støbejern« bl.a. omfatter støbejern med kuglegrafit, bevirker at begrebet »deformerbart støbejern« udvides til at omfatte en anden kategori af støbejern, og at der derfor må ses bort fra disse bemærkninger.

(7) Domstolens dom finder tilsvarende anvendelse på det produkt, der er omhandlet i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1232, da dette produkt er omfattet af standarden EN-GJS-500-7, og dets tarifering som en vare af deformerbart jern var baseret på ordlyden i de forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur til KN-kode 7307 19 10, som ifølge Domstolen påvirkede anvendelsesområdet for underpos. 7307 19 10 i den kombinerede nomenklatur.

(8) Tariferingen af artiklen omhandlet i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1232 er derfor ikke i overensstemmelse med Domstolens konklusioner i sin dom i de forenede sager C-397/17 og C-398/17.

(9) Gennemførelsesforordning (EU) 2017/1232 bør derfor ophæves og erstattes.

(10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

([1]) EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1.
([2]) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).
([3]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1232 af 3. juli 2017 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 177 af 8.7.2017, s. 23).
([4]) Dom af 12. juli 2018, *Profit Europe*, C-397/17 og C-398/17, EU:C:2018:564.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i tabellen i bilaget, tariferes i den kombinerede nomenklatur under den KN-kode, der er nævnt i kolonne 2 i tabellen.

Artikel 2

Gennemførelsesforordning (EU) 2017/1232 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2019.

På Kommissionens vegne

For formanden

Stephen QUEST

Generaldirektør

Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
Artiklen er cirkulær og har en diameter på ca. 500 mm og en vægt på ca. 23 kg. Den består af kuglegrafitstøbejern (SG-jern, EN-GJS-500-7). Artiklen er belagt med sort bitumen (asfalt) til beskyttelse mod korrosion. Artiklen er certificeret i henhold til standard EN 124 (nedløbsriste og brønddæksler til områder med motor- og gangtrafik) og anvendes som kloakdæksel (f.eks. til regnvandskloaker). Se billedet ([1]).	7325 99 90	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 7325, 7325 99 og 7325 99 90. Tarifering af artiklen under KN-kode 7325 10 00 som andre støbte varer af ikkedeformerbart støbejern er udelukket, da ikkedeformerbart støbejern ikke deformeres under trykspænding, hvorimod kuglegrafitstøbejern deformeres ved trækspænding og også i et vist omfang ved trykspænding. Derfor kan kuglegrafitstøbejern som sådan ikke betragtes som ikkedeformerbart jern (jf. analogt dom af 12. juli 2018, *Profit Europe*, forenede sager C-397/17 og C-398/17, EU:C:2018:564). Tarifering af artiklen under KN-kode 7325 99 10 som andre støbte varer af deformerbart jern er også udelukket, da kuglegrafitstøbejern og deformerbart støbejern er forskellige med hensyn til deres sammensætning og produktionsmetode. Selv om kuglegrafitstøbejern har egenskaber svarende til deformerbart støbejern (EN-GJM), tilhører det ikke desto mindre en særskilt kategori (EN-GJS) (jf. analogt dom af 12. juli 2018, *Profit Europe*, forenede sager C-397/17 og C-398/17). Artiklen skal derfor tariferes under KN-kode 7325 99 90 som andre støbte varer af andet jern.

([1]) Billedet er kun vejledende.

AFGØRELSER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE (EU) 2019/322

af 31. januar 2019

om delegation af beføjelsen til at vedtage afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret (ECB/2019/4)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ([1]), særlig artikel 4, stk. 1, litra d) og e), artikel 4, stk. 3 og artikel 9, stk. 1,

under henvisning til Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2017/933 af 16. november 2016 om de generelle rammer for delegation af beslutningstagende beføjelser for retlige instrumenter i forbindelse med tilsynsopgaver (ECB/2016/40) ([2]), særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Inden for rammerne af artikel 6 i forordning (EU) nr. 1024/2013 varetager Den Europæiske Centralbank (ECB) opgaven med at føre tilsyn med kreditinstitutter, som ECB har enekompetence til, med det formål at sikre konsekvent anvendelse af høje tilsynsstandarder, fremme finansiel stabilitet og sikre lige konkurrencevilkår.

(2) I overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 anvender ECB al relevant EU-ret, og såfremt denne EU-ret består af direktiver, den nationale lovgivning til gennemførelse af disse direktiver.

(3) I henhold til artikel 9, stk. 1, andet led, i forordning (EU) nr. 1024/2013 har ECB alle de beføjelser og forpligtelser, som er opregnet i forordning (EU) nr. 1024/2013, og alle de beføjelser og forpligtelser, som de kompetente myndigheder har i medfør af den relevante EU-ret, med det formål at udføre de opgaver, som er overdraget til denne. ECB's kompetence udstrækker sig til udøvelsen af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret, der ikke udtrykkeligt er foreskrevet i EU-retten, i det omfang disse beføjelser falder ind under ECB's opgaver i henhold til artikel 4 i forordning (EU) nr. 1024/2013 og underbygger en tilsynsfunktion. ECB skal som den kompetente myndighed hvert år vedtage et betydeligt antal afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret.

(4) For at lette beslutningstagningsprocessen er en delegeret afgørelse nødvendig i forbindelse med vedtagelsen af sådanne afgørelser. Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at delegation af kompetence er nødvendig for at gøre det muligt for en institution, som skal træffe et betydeligt antal afgørelser, at udføre sine opgaver. Ligeledes har den anerkendt behovet for at sikre, at de besluttende organer kan udføre deres opgaver, hvilket er i overensstemmelse med det princip, der gælder for enhver institutionel ordning ([3]).

(5) Delegationen af beslutningstagende beføjelser skal være begrænset og forholdsmæssig, og anvendelsesområdet for delegationen skal være klart defineret.

(6) Afgørelse (EU) 2017/933 (ECB/2016/40) specificerer den procedure, der skal følges ved vedtagelse af delegerede afgørelser vedrørende tilsyn, samt hvilke personer de beslutningstagende beføjelser kan delegeres til. Den afgørelse berører hverken ECB's udførelse af sine tilsynsmæssige opgaver eller Tilsynsrådets kompetence til at forelægge færdige udkast til afgørelse for Styrelsesrådet.

([1]) EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.
([2]) EUT L 141 af 1.6.2017, s. 14.
([3]) Jf. f.eks. Domstolens dom af 23. september 1986, AKZO Chemie mod Kommissionen, 5/85, ECLI:EU:C:1986:328, præmis 37, og af 26. maj 2005, Carmine Salvatore Tralli mod ECB, C-301/02 P, ECLI:EU:C:2005:306, præmis 59.

(7) Hvor kriterierne for vedtagelse af en delegeret afgørelse, som fastsat i denne afgørelse, ikke er opfyldt, vedtages afgørelser i overensstemmelse med proceduren om ikke-indsigelse som fastsat i artikel 26, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1024/2013 og yderligere specificeret i artikel 13g i Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2004/2 ([4]). Proceduren om ikke-indsigelse bør endvidere anvendes, hvis lederne af arbejdsenhederne er i tvivl, om vurderingskriterierne for afgørelser på grundlag af nationale beføjelser er opfyldt som følge af vurderingens kompleksitet.

(8) ECB's tilsynsmæssige afgørelser kan underkastes en administrativ revision i henhold til artikel 24 i forordning (EU) nr. 1024/2013 og som yderligere specificeret i Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/16 ([5]). I tilfælde af en sådan administrativ revision skal Tilsynsrådet tage hensyn til Det Administrative Klagenævns udtalelse og forelægge et nyt udkast til afgørelse for Styrelsesrådet til vedtagelse i forbindelse med proceduren om ikke-indsigelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

1) »afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret« (national powers decisions): afgørelser vedtaget af ECB under udøvelsen af dennes tilsynsmæssige beføjelser, som er tildelt i henhold til national ret, og som ikke er udtrykkeligt foreskrevet i EU-retten

2) »erhvervelse af en beholdning« (acquisition of a holding): erhvervelse af en direkte eller indirekte beholdning af kapital eller stemmerettigheder i en anden enhed, herunder som resultat af, at en ny enhed etableres, bortset fra erhvervelsen af en kvalificeret andel som omhandlet i artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ([6])

3) »fusion« (merger): a) en foranstaltning, hvorved et eller flere selskaber i forbindelse med deres opløsning, med eller uden likvidation, overfører alle deres aktiver og passiver til et eksisterende selskab eller et nyt selskab, mod at der udstedes aktier eller andele til deres aktionærer, som repræsenterer kapitalen i det pågældende eksisterende eller nye selskab, eller b) enhver transaktion, der udgør en fusion i henhold til den relevante nationale ret

4) »spaltning« (demerger): a) en foranstaltning, hvorved et eller flere selskaber udskiller en del af deres aktiver og passiver og danner et nyt selskab, der besidder disse aktiver og passiver, eller b) enhver transaktion, som udgør en spaltning i henhold til den relevante nationale ret

5) »tredjeland eller territorie« (third country or territory): et land eller territorie uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

6) »nærtstående part« (related party): en fysisk person, som er knyttet til et kreditinstitut, eller et nært medlem af denne persons familie eller en juridisk person, som er knyttet til et kreditinstitut i overensstemmelse med den relevante nationale ret

7) »SREP-afgørelse« (SREP decision): en afgørelse, som vedtages af ECB i medfør af artikel 16 i forordning (EU) nr. 1024/2013 efter den årlige tilsynskontrol- og vurderingsproces i henhold til artikel 97 i direktiv 2013/36/EU

8) »likviditetsdækningsgrad« (liquidity coverage ratio, LCR): procentsatsen, som er defineret i artikel 4 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 ([7])

9) »ækvivalente tilsyns- og reguleringsmæssige standarder« (equivalent supervisory and regulatory standards): tilsyns- og reguleringsmæssige krav eller regler, som finder anvendelse på tredjelande eller territorier, og som Europa-Kommissionen har anerkendt som værende ækvivalente med de, der finder anvendelse i Unionen i overensstemmelse med artikel 107, stk. 4, og artikel 114, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([8]). De pågældende tredjelande og territorier er opregnet i bilag I og IV til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU ([9])

([4]) Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2004/2 af 19. februar 2004 om vedtagelse af forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank (EUT L 80 af 18.3.2004, s. 33).

([5]) Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/16 af 14. april 2014 om nedsættelse af Det Administrative Klagenævn og forretningsordenen for dette (EUT L 175 af 14.6.2014, s. 47).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

([7]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskravene for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

([9]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU af 12. december 2014 om ækvivalensen af visse tredjelandes og territoriers tilsyns- og reguleringsmæssige krav med henblik på behandling af eksponeringer i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 155).

10) »delegationsafgørelse« og »delegeret afgørelse« (delegation decision and delegated decision): har samme betydning som henholdsvis nr. 2) og nr. 4) i artikel 3 i afgørelse (EU) 2017/933 (ECB/2016/40)

11) »ledere af arbejdsenheder« (heads of work units): lederne af de arbejdsenheder i ECB, til hvilke beføjelserne til at vedtage afgørelser på grundlag af nationale beføjelser er delegeret

12) »proceduren om ikke-indsigelse« (non-objection procedure): proceduren, som er fastsat i artikel 26, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1024/2013 og yderligere specificeret i artikel 13g i afgørelse ECB/2004/2

13) »negativ afgørelse«: en afgørelse, som ikke eller ikke fuldt ud giver den tilladelse, som den signifikante enhed under tilsyn har anmodet om. En afgørelse med tilknyttede bestemmelser, som f.eks. betingelser eller forpligtelser, betragtes som en negativ afgørelse, medmindre de tilknyttede bestemmelser a) sikrer, at enheden under tilsyn opfylder kravene i den relevante nationale ret, og er blevet aftalt skriftligt, eller b) udelukkende gengiver et eller flere af de eksisterende krav, som instituttet skal opfylde i henhold til en relevant bestemmelse i national ret eller kræver oplysninger om opfyldelsen af et eller flere af disse krav

14) »signifikant enhed under tilsyn« (significant supervised entity): en signifikant enhed under tilsyn som defineret i artikel 2, nr. 16), i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17) ([10])

15) »filial« (branch): en filial som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i forordning (EU) nr. 575/2013

16) »repræsenterende organ« (representative office): et organ, som fremmer eller bistår en enhed under tilsyns aktiviteter, men som ikke driver virksomhed som et kreditinstitut

17) »accessoriske tjenesteydelser« (non-core support services): administrative tjenester, kundetjenester, gældsinddrivelse, e-signaturer eller andre lignende tjenester i forbindelse med et kreditinstituts virksomhed

18) »ECB-vejledning« (ECB guide): et hvilket som helst dokument vedtaget af Styrelsesrådet efter forslag fra Tilsynsrådet og offentliggjort på ECB's websted, og som vejleder om, hvorledes ECB fortolker de retlige krav.

Artikel 2

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne afgørelse specificerer kriterierne for delegation af beslutningstagende beføjelser til lederne af arbejdsenhederne i ECB til at træffe afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret.

2. Delegationen af beslutningstagende beføjelser berører ikke den tilsynsmæssige vurdering, som skal foretages med henblik på at træffe afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret.

Artikel 3

Delegation af beføjelser til at træffe afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret

1. I overensstemmelse med artikel 4 i afgørelse (EU) 2017/933 (ECB/2016/40) delegerer Styrelsesrådet herved en beføjelse til lederne af arbejdsenhederne i ECB, som er udpeget af Direktionen i overensstemmelse med artikel 5 i den afgørelse, til at træffe afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret med hensyn til følgende: a) erhvervelse af beholdninger, b) erhvervelse af aktiver eller passiver, c) salg af beholdninger, d) salg af aktiver eller passiver, e) fusioner, f) spaltninger, g) virksomhed i tredjelande eller territorier, h) outsourcing, i) ændringer til statutter, j) udnævnelse af eksterne revisorer, k) kredit til nærtstående parter.

2. De i stk. 1 nævnte afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret vedtages på grundlag af en delegeret afgørelse, såfremt de relevante kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser opregnet i artikel 4 til 14 er opfyldt.

3. Afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret må ikke træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis det i henhold til national ret kræves, at tilsynsmyndighederne godkender kreditinstituttets strategiske foranstaltninger, eller hvis kompleksiteten af vurderingen kræver, at de vedtages i forbindelse med proceduren om ikke-indsigelse.

4. Enhver delegation af beslutningstagende beføjelser finder anvendelse på både vedtagelsen af tilsynsmæssige afgørelser og ECB's godkendelse af positive vurderinger, såfremt der i henhold til national ret ikke kræves en tilsynsmæssig afgørelse.

5. En negativ afgørelse må ikke vedtages på grundlag af en delegeret afgørelse.

6. Hvis en afgørelse ikke kan vedtages på grundlag af en delegeret afgørelse, vedtages den i overensstemmelse med proceduren om ikke-indsigelse.

([10]) Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

Artikel 4

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser vedrørende erhvervelse af beholdninger

1. Afgørelser om godkendelse af en signifikant enhed under tilsyns erhvervelse af beholdninger i kreditinstitutter eller ikke-kreditinstitutter træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

a) effekten på den erhvervende signifikante enhed under tilsyns kapitalgrundlag er begrænset, hvilket betyder, at:

   i) kapitalgrundlaget efter erhvervelsen overstiger og forventes at fortsætte med at overstige summen af kravene, som er fastsat i artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, kapitalgrundlaget, som kræves i henhold til artikel 16, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1024/2013, det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU og søjle 2-kapitalvejledningen som fastsat i den seneste SREP-afgørelse, og

   ii) effekten af reduktionen på den egentlige kernekapitalprocent, kernekapitalprocenten og den samlede kernekapitalprocent er under 100 basispoint,

b) effekten på den erhvervende signifikante enhed under tilsyns likviditetssituation er begrænset, hvilket betyder, at:

   i) likviditetsdækningsgraden fortsat er over 110 % og er over de likviditetskrav, som er fastsat i den seneste SREP-afgørelse, hvis disse er højere end den krævede likviditetsdækningsgrad,

   ii) likviditetsdækningsgraden ikke er reduceret med mere end 50 % på konsolideret niveau,

c) enheden, som er målet for erhvervelsen, er beliggende i en medlemsstat i Unionen eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller i et tredjeland eller territorie, som har ækvivalente tilsyns- og reguleringsmæssige standarder.

2. Vurderingen af erhvervelser af beholdninger foretages i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret under hensyntagen til eventuelle anvendelige ECB-vejledninger og/eller nationale kompetente myndigheders politikker, retningslinjer eller lignende handlinger.

Artikel 5

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser vedrørende erhvervelse af aktiver eller passiver

1. Afgørelser om godkendelse af en signifikant enhed under tilsyns erhvervelse af aktiver eller passiver i kreditinstitutter eller ikke-kreditinstitutter træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

a) effekten af erhvervelsen på den erhvervende signifikante enhed under tilsyns kapitalgrundlag er begrænset, hvilket betyder, at:

   i) kapitalgrundlaget efter erhvervelsen overstiger og forventes at fortsætte med at overstige summen af kravene, som er fastsat i artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, kapitalgrundlaget, som kræves i henhold til artikel 16, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1024/2013, det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU og søjle 2-kapitalvejledningen som fastsat i den seneste SREP-afgørelse, og

   ii) effekten af reduktionen på den egentlige kernekapitalprocent, kernekapitalprocenten og den samlede kernekapitalprocent er under 100 basispoint,

b) effekten på den erhvervende signifikante enhed under tilsyns likviditetssituation, som følge af erhvervelsen, er begrænset, hvilket betyder, at:

   i) likviditetsdækningsgraden fortsat er over 110 % og er over de likviditetskrav, som er fastsat i den seneste SREP-afgørelse, hvis disse er højere end den krævede likviditetsdækningsgrad, og

   ii) likviditetsdækningsgraden ikke er reduceret med mere end 50 % på konsolideret niveau,

c) værdien af de erhvervede aktiver og passiver ikke overstiger 25 % af den erhvervende signifikante enhed under tilsyns samlede aktiver på individuelt niveau.

2. Vurderingen af erhvervelser af aktiver eller passiver foretages i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret under hensyntagen til eventuelle anvendelige ECB-vejledninger og/eller nationale kompetente myndigheders politikker, retningslinjer eller lignende handlinger.

Artikel 6

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser vedrørende salg af beholdninger

1. Afgørelser om godkendelse af en signifikant enhed under tilsyns salg af beholdninger træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

a) effekten på den sælgende signifikante enhed under tilsyns kapitalgrundlag er begrænset, hvilket betyder, at:

   i) kapitalgrundlaget efter salget overstiger og forventes at fortsætte med at overstige summen af kravene, som er fastsat i artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, kapitalgrundlaget, som kræves i henhold til artikel 16, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1024/2013, det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU og søjle 2-kapitalvejledningen som fastsat i den seneste SREP-afgørelse, og

   ii) effekten af reduktionen på den egentlige kernekapitalprocent, kernekapitalprocenten og den samlede kernekapitalprocent er under 100 basispoint,

b) effekten på den sælgende signifikante enhed under tilsyns likviditetssituation er begrænset, hvilket betyder, at:

   i) likviditetsdækningsgraden fortsat er over 110 % og er over de likviditetskrav, som er fastsat i den seneste SREP-afgørelse, hvis disse er højere end den krævede likviditetsdækningsgrad, og

   ii) likviditetsdækningsgraden ikke er reduceret med mere end 50 % på konsolideret niveau.

2. Vurderingen af salget af beholdninger foretages i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret under hensyntagen til eventuelle anvendelige ECB-vejledninger og/eller nationale kompetente myndigheders politikker, retningslinjer eller lignende handlinger.

Artikel 7

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser vedrørende salg af aktiver eller passiver

1. Afgørelser om godkendelse af en signifikant enhed under tilsyns salg af aktiver eller passiver træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

a) effekten på den sælgende signifikante enhed under tilsyns kapitalgrundlag som følge af salget af aktiver eller passiver er begrænset, hvilket betyder, at:

   i) kapitalgrundlaget efter salget overstiger og forventes at fortsætte med at overstige summen af kravene, som er fastsat i artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, kapitalgrundlaget, som kræves i henhold til artikel 16, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1024/2013, det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU og søjle 2-kapitalvejledningen som fastsat i den seneste SREP-afgørelse, og

   ii) effekten af reduktionen på den egentlige kernekapitalprocent, kernekapitalprocenten og den samlede kernekapitalprocent er under 100 basispoint,

b) effekten på den sælgende signifikante enhed under tilsyns likviditetssituation som følge af salget af aktiver eller passiver er begrænset, hvilket betyder, at:

   i) likviditetsdækningsgraden fortsat er over 110 % og er over de likviditetskrav, som er fastsat i den seneste SREP-afgørelse, hvis disse er højere end den krævede likviditetsdækningsgrad, og

   ii) likviditetsdækningsgraden ikke er reduceret med mere end 50 % på konsolideret niveau,

c) værdien af de solgte aktiver eller passiver ikke overstiger 25 % af den sælgende signifikante enhed under tilsyns samlede aktiver på individuelt niveau.

2. Vurderingen af salg af aktiver eller passiver foretages i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret under hensyntagen til eventuelle anvendelige ECB-vejledninger og/eller nationale kompetente myndigheders politikker, retningslinjer eller lignende handlinger.

Artikel 8

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser vedrørende fusioner

1. Afgørelser om godkendelse af en fusion, som involverer mindst én signifikant enhed under tilsyn, træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

a) effekten på den signifikante enhed under tilsyns kapitalgrundlag som følge af fusionen er begrænset, hvilket betyder, at:

   i) kapitalgrundlaget efter fusionen overstiger og forventes at fortsætte med at overstige summen af kravene, som er fastsat i artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, kapitalgrundlaget, som kræves i henhold til artikel 16, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1024/2013, det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU og, hvor det er relevant, søjle 2-kapitalvejledningen som fastsat i den seneste SREP-afgørelse, og

   ii) effekten af reduktionen på den egentlige kernekapitalprocent, kernekapitalprocenten og den samlede kernekapitalprocent er under 100 basispoint,

b) effekten på den signifikante enhed under tilsyns likviditetssituation som følge af fusionen er begrænset, hvilket betyder, at:

   i) likviditetsdækningsgraden fortsat er over 110 % og er over de likviditetskrav, som er fastsat i den seneste SREP-afgørelse, hvis disse er højere end den krævede likviditetsdækningsgrad, og

   ii) likviditetsdækningsgraden ikke er reduceret med mere end 50 % på konsolideret niveau,

c) ledelsesstrukturen i den signifikante enhed under tilsyn som følge af fusionen ikke giver anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder.

2. Der må under ingen omstændigheder delegeres beslutningstagende beføjelser til lederne af arbejdsenhederne i tilfælde af:

a) fusioner mellem én signifikant enhed under tilsyn og en anden enhed, som ikke tilhører den samme koncern som den signifikante enhed under tilsyn, eller

b) grænseoverskridende fusioner mellem signifikante enheder under tilsyn, der tilhører den samme koncern.

3. Vurderingen af en fusion foretages i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret under hensyntagen til eventuelle anvendelige ECB-vejledninger og/eller nationale kompetente myndigheders politikker, retningslinjer eller lignende handlinger.

Artikel 9

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser vedrørende spaltninger

1. Afgørelser om godkendelse af en spaltning, som involverer mindst én signifikant enhed under tilsyn, træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

a) effekten på den signifikante enhed under tilsyns eller de signifikante enheder under tilsyns kapitalgrundlag som følge af spaltningen er begrænset, hvilket betyder, at:

   i) kapitalgrundlaget efter spaltningen overstiger og forventes at fortsætte med at overstige summen af kravene, som er fastsat i artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, kapitalgrundlaget, som kræves i henhold til artikel 16, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1024/2013, det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU og, hvor det er relevant, søjle 2-kapitalvejledningen som fastsat i den seneste SREP-afgørelse, og

   ii) effekten af reduktionen på den egentlige kernekapitalprocent, kernekapitalprocenten og den samlede kernekapitalprocent er under 100 basispoint,

b) effekten på den signifikante enhed under tilsyns eller de signifikante enheder under tilsyns likviditetssituation som følge af spaltningen er begrænset, hvilket betyder, at:

   i) likviditetsdækningsgraden fortsat er over 110 % og er over de likviditetskrav, som er fastsat i den seneste SREP-afgørelse, hvis disse er højere end den krævede likviditetsdækningsgrad, og

   ii) likviditetsdækningsgraden ikke er reduceret med mere end 50 % på konsolideret niveau,

c) ledelsesstrukturen i den signifikante enhed under tilsyn eller de signifikante enheder under tilsyn som følge af spaltningen ikke giver anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder.

2. Der må under ingen omstændigheder delegeres beslutningstagende beføjelser til lederne af arbejdsenhederne i tilfælde af:

a) spaltninger, som medfører, at der etableres en anden enhed, der ikke tilhører den samme koncern som den signifikante enhed under tilsyn, eller

b) spaltninger, som medfører, at der etableres en enhed i et andet land eller territorie end det, som den signifikante enhed under tilsyn er etableret i.

3. Vurderingen af en spaltning foretages i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret under hensyntagen til eventuelle anvendelige ECB-vejledninger og/eller nationale kompetente myndigheders politikker, retningslinjer eller lignende handlinger.

Artikel 10

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser vedrørende aktiviteter i tredjelande eller territorier

1. Afgørelser om godkendelse af en signifikant enhed under tilsyns etablering af en filial i et tredjeland eller territorie træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

a) filialen etableres i et tredjeland eller territorie med ækvivalente tilsyns- og reguleringsmæssige standarder,

b) filialens samlede aktiver, som anslået i driftsplanen, overstiger ikke 10 % af den signifikante enhed under tilsyns samlede aktiver, og

c) filialen foretager transaktioner, der primært gennemføres i det tredjeland eller territorie, som filialen er etableret i.

2. Afgørelser om følgende aktiviteter fra en signifikant enhed under tilsyns side træffes på grundlag af en delegeret afgørelse:

a) lukning af en filial,

b) ændringer i filialstrukturer,

c) etablering eller lukning af et repræsenterende organ, og

d) levering af banktjenesteydelser i et tredjeland eller territorie, uden at der er etableret en fysisk tilstedeværelse i form af en filial eller et datterselskab,

medmindre de pågældende aktiviteter udføres i et land, som er opført på listen i bilaget til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 ([11]).

3. Vurderingen af aktiviteter i tredjelande eller territorier foretages i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret under hensyntagen til eventuelle anvendelige ECB-vejledninger og/eller nationale kompetente myndigheders politikker, retningslinjer eller lignende handlinger.

Artikel 11

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser vedrørende outsourcing

1. Afgørelser om godkendelse af en signifikant enhed under tilsyns outsourcing af aktiviteter træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

a) leverandøren af tjenesteydelser er en del af den samme koncern som den signifikante enhed under tilsyn (koncernintern outsourcing) og er etableret i Unionen, eller

b) leverandøren af tjenesteydelser er en enhed under tilsyn, som er etableret i Unionen og har tilladelse til at udføre de outsourcede tjenester, eller

c) outsourcingen vedrører accessoriske tjenesteydelser, og leverandøren af tjenesteydelserne er etableret i Unionen eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

2. Vurderingen af outsourcede projekter foretages i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret under hensyntagen til eventuelle anvendelige ECB-vejledninger og/eller nationale kompetente myndigheders politikker, retningslinjer eller lignende handlinger.

([11]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelande med strategiske mangler (EUT L 254 af 20.9.2016, s. 1).

Artikel 12

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser vedrørende ændringer af statutter

1. Afgørelser om godkendelse af ændringer i statutten for en signifikant enhed under tilsyn træffes på grundlag af en delegeret afgørelse i følgende tilfælde:

a) ændringer af rent formel karakter, herunder ændring af navn og adresse,

b) ændringer, der kun gennemfører lovkrav af lovgivnings- eller reguleringsmæssig karakter,

c) ændringer, hvorved en retsafgørelse eller administrativ afgørelse gennemføres, eller som foretages på ECB's anmodning,

d) ændringer vedrørende den signifikante enhed under tilsyns aktiekapital, hvis den dertil knyttede afgørelse om kapitalgrundlag, f.eks. vedrørende klassificeringen af kapitalinstrumenter som egentlige kernekapitalinstrumenter eller reduktionen af kapitalgrundlaget, også er delegeret,

e) ændringer af statutten for et datterselskab, som har til formål at bringe den i overensstemmelse med statutten for dets moderselskab, hvis moderselskabets statutændringer allerede er blevet godkendt af ECB.

2. Vurderingen af en ændring af statutten foretages i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret under hensyntagen til eventuelle anvendelige ECB-vejledninger og/eller nationale kompetente myndigheders politikker, retningslinjer eller lignende handlinger.

Artikel 13

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser vedrørende udnævnelse af eller ændringer i eksterne revisorer

1. Afgørelser om udnævnelse af eller ændringer i eksterne revisorer for en signifikant enhed under tilsyn træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, såfremt disse afgørelser, i henhold til den relevante nationale ret, udgør udøvelsen af tilsyn som omhandlet i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1024/2013.

2. De beslutningstagende beføjelser må under ingen omstændigheder delegeres til lederne af arbejdsenhederne i tilfælde af a) afgørelser, der vedrører udskiftning af en ekstern revisor med en anden, som er udpeget af den kompetente tilsynsmyndighed, eller b) afgørelser, som vedrører udnævnelse af en ekstern revisor efter instruks fra den kompetente tilsynsmyndighed.

3. Vurderingen af eksterne revisorers egnethed foretages i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret under hensyntagen til eventuelle anvendelige ECB-vejledninger og/eller nationale kompetente myndigheders politikker, retningslinjer eller lignende handlinger.

Artikel 14

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser vedrørende kredit til nærtstående parter

1. Afgørelser om godkendelse af en signifikant enhed under tilsyns kreditgivning til en nærtstående part træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

a) den signifikante enhed under tilsyns samlede eksponering mod den nærtstående part ikke overstiger 5 mio. EUR, og

b) vilkårene for kreditgivningen ikke er gunstigere end de vilkår, der gælder ved kreditgivning til kunder, der ikke er nærtstående parter, eller som i det mindste svarer til dem, der gælder for den samme type forretninger, som indgås med medarbejdere, der ikke er nærtstående parter til den signifikante enhed under tilsyn.

2. Vurderingen af kreditgivningen til en nærtstående part foretages i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret under hensyntagen til eventuelle anvendelige ECB-vejledninger og/eller nationale kompetente myndigheders politikker, retningslinjer eller lignende handlinger.

Artikel 15

Overgangsbestemmelse

Denne afgørelse finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor ansøgningen om godkendelse af en af de i artikel 3, stk. 1, nævnte aktiviteter blev fremsendt til ECB, før denne afgørelses ikrafttrædelse.

Artikel 16

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 31. januar 2019.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE (EU) 2019/323

af 12. februar 2019

om udpegning af ledere af arbejdsenheder til at vedtage delegerede afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret (ECB/2019/5)

DIREKTIONEN FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 11.6,

under henvisning til Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2017/933 af 16. november 2016 om de generelle rammer for delegation af beslutningstagende beføjelser for retlige instrumenter i forbindelse med tilsynsopgaver (ECB/2016/40) ([1]), særlig artikel 4 og 5,

under henvisning til Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/322 af 31. januar 2019 om delegation af beføjelsen til at vedtage afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret (ECB/2019/4) ([2]), særlig artikel 3,

under henvisning til Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2004/2 af 19. februar 2004 om vedtagelse af forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank ([3]), særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at imødegå det betydelige antal afgørelser, som Den Europæiske Centralbank (ECB) skal vedtage i forbindelse med udførelsen af sine tilsynsopgaver, er der fastsat en procedure for vedtagelsen af specifikke delegerede afgørelser.

(2) En delegeret afgørelse får virkning efter vedtagelsen af en afgørelse truffet af Direktionen om udpegning af en eller flere ledere af arbejdsenheder til at træffe afgørelser på grundlag af en delegeret afgørelse.

(3) Direktionen bør tage højde for vigtigheden af den delegerede afgørelse og antallet af adressater, som de delegerede afgørelser skal sendes til, i forbindelse med udpegningen af ledere af arbejdsenheder.

(4) Formanden for Tilsynsrådet er blevet hørt om lederne af arbejdsenheder, som beføjelsen til at vedtage afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret bør delegeres til —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Delegerede afgørelser på grundlag af tilsynsbeføjelser i henhold til national ret

Delegerede afgørelser i henhold til afgørelse (EU) 2019/322 (ECB/2019/4) vedtages af en udpeget leder af en arbejdsenhed som følger:

a) Generaldirektøren for Generaldirektoratet for Mikrotilsyn I, hvis tilsynet med den pågældende enhed eller koncern under tilsyn udføres af Generaldirektoratet for Mikrotilsyn I

b) Generaldirektøren for Generaldirektoratet for Mikrotilsyn II, hvis tilsynet med den pågældende enhed eller koncern under tilsyn udføres af Generaldirektoratet for Mikrotilsyn II eller

c) hvis en generaldirektør er utilgængelig, dennes vicegeneraldirektør.

([1]) EUT L 141 af 1.6.2017, s. 14.
([2]) Se side 7 i denne EUT.
([3]) EUT L 80 af 18.3.2004, s. 33.

Artikel 2

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 12. februar 2019.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA